

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Pažinti Šventąją Dvasią. 1 dalis

John Fenn, 2013 m. sausio mėn. 12 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveiki,

Tai buvo viena iš tų karštų ir tvankių vasaros dienų kaip įprasta centrinės Indianos šiaurėje, todėl 3 iš mūsų nusprendė savaitgalį vykti į iškylą gamtoje. Deividas, Maikas ir aš slapta susitarėme pasiskolinti savaitgaliui ežero plaustą iš Maiko, ar tai Deivido giminaičio, kad galėtume garbinti, melstis ir krikštyti vienas kitą. Kai buvome kūdikiai visus mus krikštijo solidžiose denominacijose, ten mes užaugome, bet nei vienas iš mūsų nebuvo krikštytas, kuomet įtikėjome. Taigi, būtent tai ir buvo pagrindinis išvykos tikslas.

Tačiau mano prisiminimuose nedominavo mūsų krikštas rudame Shafer/ Freeman ežero vandenyje, nors aš prisimenu, kad įlipau į vandenį šiek tiek susirūpinęs, ir tai man priminė vaizdą, kuomet vanduo tvindydavo mūsų kiemą susprogu vandens bakui.

Aš taip pat nedaug prisimenu mūsų diskusijų apie gyvenimą ir, kas mūsų jaunuolių laukė ateityje, bet tada pirmą kartą aš išgirdau Viešpaties Jėšua (Jėzaus) balsą. Tėvas buvo kalbėjęs man anksčiau, ir aš pradėjau tuomet mokytis bendrauti su Šventąja Dvasia, bet aš niekada nebuvo girdėjęs Jėšua balso.

Jei atvirai, aš turėjau kitas dvi temas apie kurias norėjau rašyti jums, bet negalėjau išvengti Tėvo krypties pasidalinti tuo, kas man yra labai privatu ir asmeniškai; tai, kaip aš pradėjau pažinti Šventąją Dvasią, atpažinti subtilius skirtumus tarp Tėvo, Jėzaus, ir Šventosios Dvasios. Štai tokia mano kelionė, kevalo viduje, kaip mes sakome. Aš nežinau jokio kito būdo mokytis apie tai, kaip pasidalinant savo patyrimais ir Žodžiu, bet jaučiuosi šiek tiek nesaugus ir nejaukiai. Ačiū, kad skaitote.

Atgal apie tą išvyką – ištyrinti širdį

Kažkas man įrašė (Nancy) Honeytree's „Evergreen“ albumą, kurį aš turiu savo iPod telefone ir vis dar jį klausausi, apie tyrą ir aistringą meilę Viešpačiui Jėzui, tai charakteringa 1970-ųjų krikščioniškai muzikai. Vienoje pusėje paskutinė daina buvo sukurta dabar jau danguje esančio Larry Normano, kurią jis pavadino „Aš esu Tavo tarnas“.

Aš „užemiau garbinimo poziciją“, kaip aš sakau, turėdamas galvoje, kad pasiruošiau garbinti ant kelių, pasirėmęs rankomis, kakta ant grindų, rankos ištiestos, delnai aukštyn, savo protu klausydamas kaip mano meilė ir aistra Tėvui ir Jėzui liejasi iš mano širdies per mano burną, „Dvasioje“, kaip Jonas tai įvardina Apreiškimo 1:10 ir 4:2 - visiškai nejausdamas fizinės aplinkos.

Kas aš esu?

Supraskite, kad tada aš tikrai norėjau būti tarnavime, bet turėjau blogą savęs vertinimą ir trūko pasitikėjimo, taigi nemačiau jokio būdo, kaip galėčiau būti naudingas Viešpačiui, mąstydavau, kaip Jis galėtų mane panaudoti. Išorėje aš atrodžiau gerai – buvau krepšinio žvaigždė mažoje kaimo mokykloje, buvau įsimylėjęs nuostabią mergaitę iš didelio miesto mokyklos, tėtis po skyrybų buvo įsipareigojęs mokėti už mano mokslą koledže. Gyvenimas buvo geras. Aš netgi turėjau 1965 automobilį GTO su Trush duslintuvu ir bėgių perjungėju, bet kas čia tokio, jei jis degino benzina kaip Vakarų Teksaso ugnies grėžinys, buvo triukšmingas, greitas ir mano.

Bet viduje aš vertinau save blogai, buvau pilnas abejonių, įsitikinęs, kad nesu pakankamai geras Dievui – faktiškai vienintelis dalykas, kuriuo buvau tikras, buvo mano vaikščiavimas su Tėvu, bet kas Jam iš to? Tai buvo nebrandūs santykiai. Aš mylėjau Tėvą iš dalies dėl to, kad Jis buvo su manimi, kuomet mano žemiškasis tėvas išėjo, nors aš vis dar tebesijaučiau taip, lyg niekada nebūsiu pakankamai geras savo tėvui, todėl perkėliau visa tai kas buvo neigiama tarp mano žemiško tėvo ir manęs, į savo dangiškojo Tėvo ir mano bendravimą.

Jis kalbėjo man

Daina „Aš esu Tavo tarnas“ atspindi procesą žmogaus širdyje, apie kurį jūs galite paskaityti toliau šiame straipsnyje, ir tuo metu mano širdis kartojo dainos žodžius (kurie vis dar tinka man ir šiandien).

„Aš esu tarnas. Aš laikiu ištariamo mano vardo. Aš sėdžiu laukdamas, aš žiūriu žaidimą, kurį aš pats žaidžiu. Aš pasilieku tame. Kai tu esi vienišas, tu gali kaltinti tik save. Aš esu tarnas. Aš laikiu, kai mane

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

pašauks, aš buvau neištikimas, taigi sėdžiu koridoriuje. Kaip Jis gali panaudoti mane, kai aš niekada visko neatidaviau? Kaip Jis galėjo pasirinkti mane, kai žinojo, kad greitai krisiu?“

„Jis maitina mano sielą, augina mane, ir Jis leidžia man suprasti, kad Jis mane myli. Dabar aš esu bevertis, bet padariau įžadą, aš nusižeminęs lenkiuosi prieš Tave - Ach, prašau naudok mane! Aš esu vienišas. Aš esu tarnas, pasiruošęs atlikti savo dalį, mano širdyje įvyko pasikeitimas. Pagaliau aš supratau, kad nėra kelio atgal, kai jau pradėjau. Gyventi yra privilegija, mylėti yra menas! Bet man reikia Tavo pagalbos pradėti – ach, prašau ištyrink mano širdį, aš esu TAVO tarnas“.

Nedelsiant, kai tik aš sugiedojau paskutinius keturis šios giesmės žodžius: „Aš esu TAVO tarnas“, staiga išgirdau Jėšua balsą įsiterpiant į mano garbinimą, tai pagavo mane visai netikėtai, anksčiau jau buvau girdėjęs kalbant Tėvą, bet niekada negirdėjau Jėzaus, taigi aš buvau nustebęs: „Aš, aš taip pat myliu ir Tave, Viešpatie“. Jo atsakymas buvo švelnus ir negarsus: „Atsiversk Jono 14:27“. Aš taip pat švelniai paklausiau: „Dabar, Viešpatie?“ ir Jis pasakė: „Taip, dabar“.

Maikas ir Deividas tuo metu vis dar garbino, nors pradėjo judėti, kaip adata, kuomet ją nuimi nuo plokštelės ir išjungi patefoną. Aš atsėdau, pasičiupau savo New American Standart Bible, kurią turėjau su savimi, ir greitai atsiverčiau Jono 14:27, kuri sako: „Aš palieku jums ramybę, duodu jums savo ramybę. Ne kaip pasaulis duoda, Aš jums duodu. Tenebūgštauja jūsų širdys ir teneišsigąsta“.

Su šitais žodžiais aš žinojau, kad Tėvas ir Viešpats priėmė mane į savo tarnavimą. Aš sėdėjau taip, kaip dabar, kai rašau šituos žodžius, ašaros temdė mano akis, nusižeminęs, nusiraminęs pirmą kartą savo gyvenime dėl savo ateities, mano abejonės savimi ir žemas savęs vertinimas buvo pakeisti pasitikėjimu ir įsitvirtinimu Kristuje. Aš nežinojau ateities, bet aš žinojau, kad ji bus su mano Tėvu ir Viešpačiu, ir aš žinojau, kad aš esu mylimas ne pagal tai, ką aš darau.

Pasitenkinimas

Vidurinėje mokykloje aš bandžiau įvairius dalykus, kad surasčiau pasitenkinimą: kuomet buvau 15 metų amžiaus lankiau nardymo pamokas, nes myliu vandenyną ir galvojau, kad galiu būti profesionalus nardytojas, arba vandenyno tyrinėtojas, arba jūrų biologas, bet tai nelietė mano dvasios, taigi tai nebuvo pasitenkinimas. Aš greitai tai mečiau – prieš pat mano nardymo testą. Taipogi, kuomet buvau 15 aš lankiau skraidymo pamokas ir skraidymo mokyklą, bet mečiau prieš FAA egzaminą ir skridimo testą.

Bet, kai girdėjau Jėzaus balsą - tai man teikė daug pasitenkinimo. Aš norėjau gyventi tame balse. Aš norėjau būti arti to Balso. Aš norėjau gyventi savo gyvenimą susijungęs su tuo Balso.

Įrėžti atmintyje

Yra momentai mano gyvenime, kurie visam laikui yra įrėžti į mano atmintį tiesiog dėl momento intensyvumo, ir yra kiti, kuriuos jei nori atgaivinti, turi sustoti, užfiksuoti tai, kas ką tik atsitiko tavo sieloje ir tikslingai pagauti kiekvieną to įvykio niuansą savo prote. Mes turime prisiminti. Jei ne, tai prarandama visam laikui.

Štai kodėl, pavyzdžiui, tu gali važiuoti keliu, gauti nuostabų apreiškimą, ir galvoti, kad jis didis ir jo niekada nepamirši, o vėliau tu nebegali atsiminti, kas tai buvo. Tai įvyksta todėl, kad apreiškimas buvo iš tavo dvasios, o tu nedavei laiko ir neįdėjai pastangų, kad jis įsispautų tavo prote. Apreiškimas nepasiekia proto, kol tu neįdedi tam pastangų.

Štai ką aš darau: turiu ant ko užsirašyti savo automobilyje, kažkaip pasižymėti, kad po to prisiminčiau, bet kai man nepavyksta to padaryti, tuomet skiriu laiko prisiminti, kur aš važiauvau, ką galvojau, meldžiausi kalbomis, ir kai aš tai darau grįžtu mintimis atgal ten, kur buvau ir tada apreiškimas dar kartą išplaukia iš mano dvasios. Tada aš užrašau, ar kaip kitaip panaudoju savo protą. Kalbu sau apie tai, užsirašau, procese panaudoju protą, kad apreiškimas iš dvasios būtų užfiksuotas.

(Yra viena priežastis, dėl kurios aš dažnai vėlai atsikeliu, nes rašau ir studijuoju, lovoje meldžiausi dvasioje/ Dvasioje, mąstau apie Viešpatį ir dalykai pradeda man ateiti. Taigi aš išmokau tiesiog palikti, pakilti iš lovos ir užsirašyti - kitu atveju tai bus pamiršta jau kitą rytą - ar kol aš nesurasiu tos pačios būsenos prote, arba „bangos ilgio“, kaip apie tai jūs skaitysite vėliau.

Tas momentas, kai Jis kalbėjo man, buvo vienas iš tų, kurie pasiliko mano atmintyje, pasižymėjau jį savo kalendoriuje, kaip tą pirmą kartą, kai girdėjau Jėzaus balsą, kuris pakeitė mano gyvenimą, ir ėjau toliau. Arba aš galėjau apglėbti tą momentą ir tada laikyti savo sieloje, neleidamas jam pasitraukti, nesusilpnindamas savo įsikibimo laikyti tą Jo balso garsą, grįždamas prie jo vėl ir vėl taip, kaip leidžiu

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

juodam šokoladui tirpti savo burnoje ir suku jį tol kol pajaučiu visus įmanomus skonius – tai štai ką aš darau su prisiminimais.

Pamąstykite apie tai

Senais laikais automobiliuose turėjome radijo imtuvus su rankenėlėmis, kurias mes sukinėjome nuo nulio iki tam tikros radijo stoties. Kai tu priartėji prie tikslo, bus persidengimas su ta stotimi tarp artimiausios, kur tu buvai ir tarp tos, prie kurios tu artėji ir šitas persidengimas palydimas elektroninių aukšto diapazono gergždžiančių garsų iki momento, kai tu pagauni tą stotį visiškai tiksliai jos dažnume - ir staiga tu girdi tik tą vieną stotį – garsiai ir aiškiai.

Momentus, kai patyriau Tėvą, štai taip aš laikiau savo prote ankstyviausiuose prisiminimuose apie Jį – laikiau tai sąmoningai savo atmintyje, specialiai palikdamas savo prisiminimuose garsą ir tą Jo artumo pojūtį savo dvasioje, iš kurio plaukė Jo balsas, ir aš norėjau rasti tą dažnumą – kaip gyvenimo būdą. Norėdavau gyventi tame dažnume, bet pradžioje tai atrodė, kad aš pakliūdavau arti, bet retai tiksliai į tą dažnumą. Taigi, aš pasidalinsiu pavyzdžiais pirmų žodžių iš Tėvo man, ir kaip jie skamba... Ir štai čia mes pratęsimė kitą savaitę.

Iki tada ir gausių palaiminimų,

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwovi@aol.com

Pažinti Šventąją Dvasią. 2 dalis

John Fenn, 2013 m. sausio mėn. 19 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveiki,

Aš dalinausi kai kuo iš savo kelionės, kaip aš išmokau bendrauti su Tėvu, Šventąją Dvasią, ir kaip aš bendrauju su Viešpačiu – štai dar keli pavyzdžiai iš mano paauglystės metų tada: „kaip“.

Tie momentai, kai Tėvas man kalbėjo

Pirmas dalykas, kurį aš prisimenu, kuomet Tėvas kalbėjo man, buvo tuomet kai aš buvau maždaug 16 metų – ne apreiškimas, ne jausmas, ne mano balsas, kuris grįžta atgal, kaip kai kurie moko/ daro prielaidą apie tai, kaip mes girdime Dievą, ne kažkas, ką aš turėjau paversti žodžiais ir (nerūpestingai) pasakyti: „Dievas man kalbėjo“. Jis tai man pasakė taip, kaip aš girdėjau danguje ir štai, kas tai buvo:

„Žinok, kuomet gausi savo dangišką kūną tu suprasi, kad jis nėra pavaldus žemiškiems dėsniams“. Aš paklausiau: „Kaip tai suprasti?“ Jis atsakė: „Jei nori vaikščioti, tu gali vaikščioti. Jei nori bėgioti, tu gali bėgioti. Jei nori sklandyti, tu gali sklandyti, jei nori skristi, gali skristi. Jei tu nori būti kažkur, tu gali ten būti minties greičiu“.

Visas šitas pasidalinimas buvo dvasioje/ Dvasioje. Aš nenaudojau balso atsakyti, ir negirdėjau Jo savo fizinėmis ausimis. Jis yra Dvasia, taigi Jo balsas yra jūsų dvasioje, ir tu atsakai Jam savo dvasioje ir sieloje. Jo balsas švelnus, su valdžia, draugiškas. Negilus ir „nesunkus“, toks kaip geranoriškas tėtis kalba suaugusiam vaikui.

Aš taip pat prisimenu tą laiką, kai taisiau mūsų pievutės žoliapjovę, kuri buvo sugedusi – tą pačią žoliapjovę mes turėjome, kai mano tėtis paliko mus prieš penkis metus, bet iki 11½ aš buvau atsakingas už žolės pjovimą mūsų 2,5 akrų (1 hektaro) dydžio žemėje. Aš ieškojau variklio prašydamas Jo pagalbos, ir kai mano akys užkliuvo už vienos variklio dalies, Tėvas man pasakė: „Pažiūrėk į tą pavara, ji atsipalaidavusi, sujunk ją ir ji vėl dirbs“.

Pragaras?

Tuo pačiu laikotarpiu, būdamas vidurinėje mokykloje mažiau apie dangų ir pragarą, ir paklausiau Tėvo: „Kaip Tu gali ką nors pasiūsti į pragarą?“ (aš buvau prislėgtas tariamo prieštaravimo tarp mylinčio Tėvo ir, kaip aš maniau, pikto teisėjo). Bet aš vis dar buvau nustebęs, kai Jis atsakė: „Aš nieko nesuončiu į pragarą!“ Aš paklausiau Jo: „Tėve, aš skaičiau apie baltą teismo sostą, ir tu tikrai siunti žmones į pragarą!“ Prieidamas prie to paties, tik iš kito taško, Jis paklausė manęs: „Ką daro prisiekusieji?“

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Aš turėjau pagalvoti apie tai kokią minutę ir tada atsakiau: „Prieškusieji nustato akivaizdumą, jie nustato asmens kaltę arba nekaltumą, remdamiesi parodymais“. Jis pasakė: „Labai gerai. Taigi, ką daro teisėjas? Atsakyti buvo lengviau: „Teisėjas pritaiko sprendimą“. „Labai gerai“, - Jis atsakė, - „o kas yra prieškusieji?“

Per porą paskutinių dienų aš skaičiau Jono 12:48, kur Jėšua sako „Kas mane atstumia ir mano žodžių nepriima, tas turi savo teisėją: žodis, kurį kalbėjau, teis jį paskutiniąją dieną“.

Taigi aš pasakau Tėvui, kad Žodis nustatys kaltę arba nekaltumą, taigi „Jėzaus žodžiai yra vertinimo komisija“. Jis atsakė konstatuodamas faktą: „Prieškusiujų komisija yra Žodis, kuris nurodo kaltę arba nekaltumą; Aš tik pritaikau nuosprendį“.

Tada Jis tęsė: „Asmens kūnas duoda jam valdžią žemėje, bet kai tas kūnas numiršta, jų dvasia ir siela automatiškai tampa dalimi tos karalystės, kurios piliečiu jis yra, taigi aš nesuončiu asmens į pragarą, jie patys nusprendžia savo pilietybę, Aš tik pritaikau nuosprendį“.

Priežastis, kodėl aš ieškau balanso tarp Žodžio ir Dvasios

Aš liejau savo širdį Jam, kad noriu būti tikslus ir subalansuotas - kaip Jėšua visame, ką Jis sakė ir darė. Netgi kaip paauglys aš mačiau kaip mano broliai krito į tradicijos ir doktrinos klaidas arba nuodėmės „spąstus“ į kurią nors pusę nuo šventumo, bet aš norėjau vairuoti per savo gyvenimą viduriu greitkelio.

Taigi, vieną dieną aš studijavau Jėzaus gyvenimą ir klausiau Tėvo, kaip Jam pavyko surasti tokį balansą tarp Dvasios ir Žodžio, kas darė Jį tokiu sėkmingu, nors jis ir negalėjo padaryti daug stebuklų savo gimtinėje dėl jų netikėjimo (Morkaus 6:5-6).

Jis atsakė: „Jis yra Žodis, pilnas Dvasios, motyvuotas meile. Taigi, visa ką Jis kalbėjo buvo Žodis. Bendrai kalbant, žinok tai; iš Dvasios gimusio Žodžio kiekis žinioje yra tiesiogiai proporcingas rezultatams“.

Nuo tada aš niekada nekalbėjau ir nerašiau žinutės, kol pirmiau negaudavau kažką iš Dvasios savo dvasioje, tada iliustruodavau Žodžiu, kuriuo dalinausi su kitais. Aš niekada nekalbėjau tik todėl, kad tvarkaraštis reikalavo kalbėti. Aš laukdavau, kol tai nusės mano dvasioje. Tai viena iš priežasčių, kodėl aš nemėgstu maldos eilių. Aš padarau pauzę prieš kiekvieną žmogų, kol aš neišgirstu tiesiai iš Tėvo, dėl ko turiu melstis ar ką daryti, o tai užtrunka ir tai alina, kai to nori visi 200 žmonių. Daug efektyviau mokytį žmones, kaip priimti asmeniškai, ten kur jie sėdi, nes tada mokau juos kažko, ką jie turės visą savo gyvenimą, ne tik vienas prisilietimas iš Dievo.

Veikti kartu su.... ką ir kam?

Aš greitai atkreipiau dėmesį, kad daugelis Morkaus 16:20 vertimų sakė: „O jie ėjo visur pamokslaudami, Viešpats veikė kartu su jais ir patvirtindavo Žodį lydinčiais ženklais“. Bet graikų kalboje sakoma: „O jie ėjo ir visur pamokslavo, Viešpats veikė drauge ir patvirtindavo Žodį lydinčiais ženklais“.

Viešpats neveikė kartu su jais, Jis veikė kartu su Žodžiu. Aš stebėjau tarnavimus žmonių, kurių asmeniniame gyvenime buvo nuodėmės, ir/arba keistos doktrinos, nors Viešpats maloningas ir darė stebuklus, nes kažkur tarp viso to, nors dalį Žodžio jie pristatydavo tiksliai. Neišmintinga manyti, kad jei vyksta stebuklai, tai Dievas tikrai patvirtina tą žmogų. Jis patvirtina Savo Žodį ir dirba su tuo, nepaisant žmogaus ir ne dėl jo. Vienintelis žmogus, kurį Jis patvirtina yra Jėšua, nes Jis yra Žodis – štai su kuo Jis veikia kartu.

Kunigas?

Aš buvau užaugintas episkopalu, ir visada būsiu dėkingas tėvui Cooper, kuris buvo rektoriumi, kai aš buvau sutvirtintas. Jo Sutvirtinimo klasėje mums buvo mestas iššūkis dėl Dievo egzistavimo, kuris mus mintimis gražino atgal į sukūrimo pradžią, klausdamas: „Iš kur kilo pirma molekulė?“

Ir aš visada būsiu dėkingas tėvui George Davis, kuris pakeitė tėvą Cooper, kai jis išėjo į pensiją. Tėvas D, kaip mes jį vadindavome, dėl mano motinos atkaklumo įleido charizmatinį judėjimą į mūsų surinkimą. Tėvas D davė man graikų/ anglų sugretinamąjį Naujajį Testamentą, kurį aš vis dar turiu ir dažnai naudoju net šiandien.

Kai Jėšua kalbėjo man išvykoje (apie tai rašiau praeitą savaitę), aš maniau, kad aš turiu tapti episkopalu kunigu. Tai buvo 100 kartų blogiau, kaip ta mintis, kad Barbara taps episkopalu kunigo žmona! Tą vasarą aš buvau strese, man sukako 18 metų, ir aš niekaip negalėjau nustoti galvoti apie tai, ką pasirinkti

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Barbarą ar dėvėti (kunigo) apykaklę. Kaip mums reiks išverti tuos 4 metus koledže ir po to seminariją? Tuomet aš jau būsiu senas, kai gausiu savo pirmą bažnyčią, galbūt ne anksčiau, kuomet būsiu 30 metų!

Aš dėvėjau marškinėlius, sportinius šortus, ir ėjau pro priekines mūsų namo duris, klausdamas Tėvo, kas manęs laukia, kai Jis man pasakė: „Džoni! Atsiversk 1 Jono 2:27“. Aš galvojau, kad Jam reikėjo pasakyti mano vardą, nes aš taip buvau susitelkęs į savo vidinį stresą, kad Jam reikėjo kažką padaryti, jog atkreiptų mano dėmesį. Taigi, aš atsisdėu ir atsiverčiau savo Bibliją: „Bet patepimas, kurį jūs iš Jo gavote, pasilieka jumyse, ir jums nereikia, kad kas nors jus mokytų; bet kaip Jo patepimas jus visko moko ir yra tiesa, o ne melas, ir kaip jis jus išmokė, jūs Jame pasilikssite“.

Kaip aš Jį girdžiu?

Pirmas raktas yra noras pakeisti tai, kuo tu tiki, jei tu matai tai Žodyje, ir tai patvirtina Dvasia. Viešpats yra paskęs: „Tebus tau pagal tavo tikėjimą“. Jei tu nori tikėti, kad Šventosios Dvasios krikštas ne šiam laikui, tuomet Dievas priims tave toje vietoje, kur tu esi ir bus tavimi patenkintas net jei tu ir nepriimi to.

Ir jeigu tu tiki, ką sako Žodis; kad Kristus yra tavyje, kad tu esi pateptas, ir Jis niekada nepaliks tavęs ir nepatrauks savo patepimo, tada taip ir bus tau. Bet jei tu tikėsi, kad visa tai praeitis, tuomet Jis priims tave pagal tavo tikėjimą. Jis pasitiks tave ten, kur tu esi, nors ir labai apribotas to, ką tu leisi Jam daryti.

Tai pirmas dalykas – būk linkęs pripažinti, kad nesi teisus, būk paslankus mokytis, pasilaikyk savo nuomonę, kol nesurasi patvirtinimo Žodyje ir galėsi praleisti laiką bendravime su Tėvu, kol Jis patvirtins tai tavo dvasioje. Todėl nepripildyk savo galvos komentarais arba, kad tas mokytojas yra mažiau autoritetingas, todėl jis gali būti teisus arba neteisus.

Jėzaus kraujas ir tradicijos, arba Žodis?

Mano mėgiamas pavyzdys: Žodis moko, kad Jėzaus kraujas buvo išlietas kaip atpirkimas už nuodėmes. Niekur nematome Rašte, kad žmogui būtų skirta naudoti kraują dvasinėje kovoje. Tik Jėzaus vardas yra duotas mums naudoti prieš priešą, su komanda išvarant demonus, tai matome Evangelijose ir Apaštalų darbuose.

Nors šiandien kai kurie krikščionys kovoja „nagais ir ragais“, nes tiki, kad krikščionis gali „skelbti kraują“ prieš velnią. Taigi, kas tiesa, ar Žodis, kuris sako, kad šventas Jėzaus kraujas buvo išlietas kartą už mūsų nuodėmes, ar tai, ką sako žmonių tradicijos, kad mes galime skelbti tą kraują ir naudoti prieš velnią?

Jie gali sakyti „bet tai veikia“ o aš sakau: „ar jūs kiekvieną kartą minite Jėzaus vardą?“ Jie pasakys „taip“, ir aš pasakysiu, kad tai ir „veikia“, nes tai paklusimas Jėzaus įsakymui ir Šventoji Dvasia gali dirbti su tuo. Jūs apsigavote galvodami: „kraujo skelbimas“ yra Dievo būdas atsikratyti demonų – Šventoji Dvasia naudoja tą dalį, kurią gali, Jėzaus vardą, o visa kita yra tuštybė.

Pamąstykite taip: jei kas nors, ką jūs pažįstate patikėjo visokiais melais apie jus, susikurdamas savo prote visiškai tikrovės neatitinkantį paveikslą, kaip jūs galėsite susipažinti su juo ir ką jūs galėsite dėl jo padaryti? Ne daug, tiesa? Taip ir žmonės pripildę savo galvas visokiomis žmonių tradicijomis, vis dar tikisi, kad Dievas darys didelius dalykus per juos, ar netgi manys, kad Jėzus jiems pasirodys, nors tose tradicijose visiškai nėra tiesos apie Dievą. Jei Jis išpildytų nors pusę tų dalykų, tai tik įtvirtintų klaidingą tikėjimą.

Argi šitie žmonės suvokia, kad jie tapo tokiais fariziejais kaip Evangelijose, išaukštinę tradicijas, ar tai, ką x pamokslininkas sako virš Dievo Žodžio? Sutikime, kad Žodis aukščiau visų kitų argumentų. Jei Žodis sako vieną dalyką, bet tu visada tikėjai kitu, tada pasitaisyk, mokykis, auk.

Kitą savaitę – koks Jo balsas, kaip žinoti, kad tai Jis, o ne tu pats, ir daugiau.

Palaiminimai,

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Pažinti Šventąją Dvasią. 3 dalis

John Fenn, 2013 m. sausio mėn. 26 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveiki,

Aš dalinausi praeitą savaitę kai kuriais patyrimais ir pasakiau, kad **Žodžio padarymas pagrindiniu autoritetu** mūsų gyvenime yra pirmas punktas ir raktas, kaip tapti jautriu Viešpaties balsui.

Antras punktas

Sekantis žingsnis yra susitelkti į tiesą, aš turiu galvoje – tikrai suvokti, kad Kristus jumyse. Jūs turite į tai sutelkti savo protą kiekvieną dieną, daug kartų per dieną, pirmyn ir atgal tarp natūralaus pasaulio ir to, kas vyksta dvasioje. Šiandien aš pasidalinsiu apie savo kelionę ir kovas.

Nors Morkaus 5 skyriuje Jėšua buvo spaudžiamas, stumdomas ir mėtomas minios, bet Savo dvasiniu žmogumi Jis suvokė, kad gydanti jėga išėjo iš Jo, kuomet kraujuojanti moteris tikėjime palietė Jo rūbus.

Kai Jis paklausė: „Kas mane palietė?“, mokiniai galvojo, kad tai kvailas klausimas, nes minioje visi Jį lietė! Bet Jėzaus dėmesys klaidžiojo tarp natūralaus pasaulio – tai yra minios ir Jo dvasios, kaip gyvenimo būdo, taigi, taip Jis pajuto, kaip gydanti jėga įplaukė į moterį.

Tu gali nustatyti, koks tiesos kiekis yra tavyje ir tavo mąstyme pagal tai: ar kada nors šaukei Dievui, galvodamas, kad taip Jis tave geriau išgirs; ar manei, kad Dievas gyvena bažnyčios pastate, arba labiau ten pasilieka, ar Jį reikia išmelsti, kad Jis ateitų kažkur iš erdvės?

Mes turime gyventi tiesoje, kad Jis yra giliai tavo viduje, o ne išorėje, nes Jis yra tavyje taip arti, kaip tavo sekanti mintis. Todėl bendravimas su Juo yra amžinas, giliuose apmąstymuose ir širdies motyvuose, - ne balsas tarp ausų, bet giliai viduje, tavo dvasioje. Jis yra Dvasia, todėl beveik visas bendravimas su Juo vyksta Dvasia į dvasią.

Kaip aš galiu tapti jautrus Jo balsui ir Buvimui?

Pradžioje aš buvau toks nejautrus tiems pojūčiams ir girdėjimui, kad aš nieko „nejaučiau“ ir „negirdėjau“. Žodžiai, apibūdinimai ir patyrimai, kuriuos turėjau tuo metu atrodė fantazijos, stulbino, atrodė beveik neįmanoma, kad kas nors galėtų taip vaikščioti su Dievu, bet aš to desperatiškai troškau.

Bet prisiminkite, aš turėjau siaubingą savęs suvokimą, ir nuolatinę įtampą. Tai buvo todėl, kad nors, viena vertus, aš mylėjau Tėvą, bet kita vertus, niekada nesijaučiau pakankamai geras, kad Jam manęs reikėtų. Štai tai apsunkino mano girdėjimą ir darė mane nejautrų Dvasios dalykams. Aš suvokiau, kad negaliu gyventi su šitais jausmais ir tuo pačiu metu aiškiai Jį girdėti. Mano argumentai buvo kaip miglos ekranas tarp mūsų, ir ką Jis besakytų, man tai buvo kaip tyliai kalbančio žmogaus balsas kitame kambaryje, galėjau suprasti, kad Jis kalba, tik negalėjau suprasti ką. Aš negalėjau nurimti, kol atsikračiau to, kas mane darė nejautriu girdėti.

Žodis prieš tai, ką aš jaučiau

Štai čia susitinka mano pirmas ir antras punktai: Žodis yra galutinis autoritetas ir Kristaus manyje įrodymas. Aš prisimenu paauglystės metais kartą gulėjau lovoje ir kovojau su savo emocijomis dėl netinkamumo, vis norėdamas surasti Jo buvimo manyje „bangos ilgį“, kad galėčiau girdėti Jo balsą ir todėl vaikščioti nuolatiniame pokalbyje, ar bent Jo buvimo akivaizdume 24/7.

Kai tėtis mus paliko ėmė trūkti pinigų. Kai jis mus paliko, man buvo 11 ir mes suruošėme vasaros iškylą su „Charlie Brown“ komanda, turiu galvoje, Charlie Brown, Linus, Snoopy, Lucy ir kitais, su kurias nusifotografavome. Nepriklausomai nuo metų laiko aš dalyvaudavau išvykose viso mokymosi vidurinėje mokykloje metu.

Kai aš buvau žemesniųjų klasių mokinys vidurinėje mokykloje ir kitais metais jau vyresnis, palaikymo komandos lyderiai ateidavo papuošti krepšinio komandos miegamuosius prieš didžiąsias varžybas. Kartą jie pamatė mano Snoopy ir Charlie Brown lovą. Aš buvau labai sumišęs, bet mama tiesiog neturėjo pinigų atnaujinti baldus, o aš nedirsau pasakyti jai, kad buvau susigėdęs. Aš galvojau, kad Viešpačiui Jėzui patinka mano miegamasis, taigi turiu būti patenkintas ir aš. Toks mąstymas buvo mažas žingsnelis procese, bet aš tada to nesupratau.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Virš mano lovos buvo langas, prisimenu, kad vietoj oro kondicionieriaus reikėjo praverti langą. Aš pamenu, kaip gulėjau ten vieną naktį laukdamas vėsios oro srovės patenkančios pro lango orlaidę ir liečiančios mano suprakaitavusį kūną.

Karas

Didis mūšis vyko tą naktį mano prote, mūšis kuris padėjo pamatą visam likusiam mano gyvenimui. Tuo metu aš mintyse nubraižiau dvi kolonas. Dešinėje pusėje buvo visi mano jausmai ir samprotavimai, kad Dievui manęs nereikia ir Jis negalės manęs panaudoti. Tėtis atstūmė mane, aš augau taip greitai, buvau ištįšęs ir gremėzdiškas, kaip pupelės stiebas, buvau labai liesas, mano plaukai natūraliai garbiniavosi ir aš juos nešiojau ilgus... Tie plaukai ant galvos mane darė panašų į milžiną su vatos gniužulu ant galvos. Aš neturėjau pinigų, neturėjau nieko ko natūraliai buvo galima norėti, ir tame stulpelyje vis kaupėsi priežastys, dėl kurių Dievas negali mėgti manęs, nekaltant jau, kad mylėti.

Kairiame stulpelyje buvo tai, ką prisiverčiau prisiminti, jog buvau skaitęs Žodyje. Kristus manyje – šlovės viltis. Didesnis yra Tas, kuris manyje, nei tas, kuris pasaulyje. Aš esu naujas kūrinys Kristuje, berniukas, kuris egzistavo anksčiau, mirė būdamas 15 metų ir dabar šešiolikmetis buvo naujai gimęs ir visiškai atnaujintas. Aš vis sugrįždavau prie Kristaus manyje, Kristaus manyje, mano kūnas – tai šventykla, Šventoji Dvasia yra manyje, kad mokytų mane nuo Tėvo. Dievas gyvena giliai mano dvasioje.

Pergalė

Aš pavargau nuo argumentų savo galvoje, nuolatinių baimių stresų, neužtikrintumo, nes tarp tų dviejų stulpelių mano prote vyko kova. Aš apsisprendžiau kartą ir visam laikui tą naktį, kad Dievo Žodis ir tai, ką Jis sako, viršija visus argumentus. Te mano pasaulis suksis apie Žodžio tiesą – jei Jis sako, tai nuspręsta, nesvarbu, ką aš jaučiu arba, kad reikia nusižeminti, arba ką kalba aplinkybės. Nors aš nejaučiau Jo savyje, aš žinojau, kad Jis buvo tenai, nes taip sako Biblija. Brūkšnelis. Paragrafas. Vėl ir vėl.

Taigi, aš pasakiau sau, kad Kristus buvo manyje, ar aš tai jaučiau, ar nejaučiau, ir buvau pasiryžęs ieškoti Jo artumo, nes Jis ten kažkur buvo. Aš apsisprendžiau būti įsitvirtinęs tame, kad Žodis yra galutinis autoritetas, vedantis mane visą mano gyvenimą bei atidarantis duris vaikščioti su Juo ir šiandien.

Žibintas

Iš pradžių aš buvau kaip asmuo apakintas žibinto šviesos (deglo – karališka anglų k.) dideliame tamsiame sandėlyje – tai buvo mano vidinis žmogus, visur kažko ieškodamas, tik ko – aš dar tiksliai nežinojau. Kai mano mintys apie netinkamumą iš dešinio stulpelio užtvindydavo mano protą, aš sau atsakydavau, tai – melas, aš atmetu tai, nes Žodis sako, kad Kristus yra manyje (ir aš vis tiek pagaliau surasiu Jį), ir toliau tęsiau ieškojimus savyje.

Aš iš tikrųjų nežinojau, ko ieškojau tą naktį, bet kai pašvenčiau savo gyvenimą Jam, pajutau pasikeitimą viduje, vos užčiuopiamą ramybės pojūtį giliai savyje, taigi aš ieškojau šito. Iš pradžių ramybė buvo tarytum kaip tas žmogus su žibintu, kuris didžiulio įrenginio kampe rado kažką tokio dydžio kaip pelė. Bet kai tik aš supratau, kad tai buvo Jis, aš tuomet jau galėjau užmiršti tamsą, tas savo tamsias mintis apie netinkamumą, ir pasišvęsti pilnai tai ramybei, nors ji atrodė tokia maža tą naktį.

Bet kuo toliau aš pasilikau su ta mintimi – mano mintys vėl nuslydo šalin ir aš tarsi ėmiau pats save barti – Liaukis! Liaukis! Kam rūpi, jei tu pametei tą atlikto namų darbo puslapį? Susitelk, Fenai! Tada aš nuramindavau savo protą, vėl ir vėl sudrausmindavau jį, susitelkdavau į ramybės būseną. Supratau, kad padeda garbinimas, taigi aš tyliai garbindavau, savo protu budėdamas prie garbinimo – užuot garbinęs savo lūpomis, o protu mąstydamas apie tai, kas bus ryt mokykloje, ar kokius rūbus aš apsirengsiu ir t.t.

Tuo momentu ramybė tapo šviesa ir praplėšė tamsą – tapau 100% įsitikinęs Juo savo viduje ir nuo to taško pradėdamas galėjau filtruoti visas kitas mintis ir jausmus ir eiti tiesiai prie tos „bangos ilgio“, kur yra Jo artumas ir ramybė.

Nukreipdamas savo dėmesį į tą ramybę, aš galėjau tikrinti: „Ar tu tebesi vis dar čia, Viešpatie?“, taip klausinėdamas daug kartų per dieną. Tai buvo bangos ilgis, kurio aš ieškojau – Jo ramybė mano dvasioje. Iš tos ramybės plaukdavo viskas, ką Jis sakydavo man, ir kreipdavo mane matyti dalykus Jo sferoje.

Žvilgtelėjimas į šiandien dieną

Kai aš atsibundu, turiu galvoje, kai tik suvokiu, kad aš esu atsibudęs, pradedu melstis kalbomis be garso – taip švelniai, kad Barbara negali girdėti manęs, nors ji – šalia.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Kaip bet kuris kitas, pirmas dalykas, kurį galiu padaryti ryte – tai atidaryti langines ir pažiūrėti ar šviečia saulė, bet paprastai prieš tai arba tuo metu aš nukreipiu savo dėmesį gilyn į savo vidų, kad pajusčiau Jo buvimą – visada yra TAIP gera pajusti, tą ramybę, tą šilumą, tą buvimą pirmą akimirka, kai tampa sąmoningas. Tuo momentu aš klausiu Tėvo, ar yra kažkas, už ką ar dėl ko Jis nori, kad melsčiausi?

Kai tai padariau, nedelsiant kažkas ateina į galvą, švelniai įplaukia kaip pasiūlymas, kaip tolimi prisiminimai iššaukti iš neaiškios praeities, bet jų vardas, ar prisiminimas švelniai plūsta į mano protą iš mano dvasios, taigi aš meldžiuosi už juos kalbomis ir savo protu tuo pačiu metu. Dažnai aš nenutuokiu, kokie yra jų poreikiai, taigi tas Buvimas viduje pasikeičia pagal tai, ko jiems reikia. Pojūtis, kad vyksta mūšis arba sunku apsispręsti, sumišimas, baimė, išgydymas – ir aš meldžiuosi tol, kol tai palieka ir grįžta ramybė. Štai taip aš žinau, kad diena jiems yra laimėta.

Tavo paties mūšis

Kartais aš gaunu elektroninį laišką, skype, ar žinutę nuo asmens, kuris kovoja, nesvarbu, ar jis išgelbėtas ar ne. Kartais asmuo parašo man elektroninį laišką, kad tiki žmonių tradicija, ar kuriuo nors pamokslininku, užuot paprastu skyriumi ir eilute Rašte. Kartais mūšis yra emocijose, jausmai arba baimė, netinkamumas, atstūmimas, vienišumas.

Bet atsakymas yra toks pats – Kristus yra tavyje, ir Dievo Žodis turi išspręsti visas problemas mūsų širdyse. Tu turi priversti savo mintis, emocijas, ir pasaulio suvokimą suktis apie šitas tiesas. Rašytinis Žodis visų pirma plaukia iš Gyvojo Žodžio. Be šito Gyvojo Žodžio apreiškimo savo viduje, Kristaus, žmonės bando tikėti rašytiniu Žodžiu be tikro apreiškimo. Kitą savaitę aš pasidalinsiu, kaip gauti iš Tėvo tą „rhema žodį“, žodį skirtą būtent tau, iš Tėvo.

Iki to laiko. Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Pažinti Šventąją Dvasią. 4 dalis

John Fenn, 2013 m. vasario mėn. 2 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveiki,

Kai aš buvau beveik keturiolikos, dėl priežasčių žinomų tik mano mamai, ji leido man gyvūnų parduotuvėje nusipirkti voverinę beždžionėlę. Voverinė beždžionėlė gyvena Centrinėje ir Pietų Amerikoje. Ji maždaug 1 pėdos aukščio (0,3 metro), tuomet JAV žmonės galėdavo pirkti beždžionėles gyvūnų parduotuvėse.

Aš manau, kad mano mama tai padarė matydama sužeistą vyriausiąjį sūnų vis dar besiilgintį prieš 1,5 metų šeimą palikusio tėvo. Ji instinktyviai žinojo, kad tuomet, kai aš mylėsiu ir rūpinsiuosi ja, nuosavas gyvūnėlis padės man išgyti. Neprisimenu kodėl, bet aš pavadinau ją Tilly.

Tilly iš pradžių buvo labai drovi. Gyvūnų parduotuvėje ji buvo prisiglaudusi prie kitos voverinės beždžionėlės savo narvelyje. Galbūt tai buvo jos poreikis, kuris atsiliepė rezonansu mano žaizdai ir tai patraukė mane prie jos, bet kaip jaunas paauglys aš nesupratau šito potraukio savyje. Ji pateko į namus neužtikrinta dėl manęs, nepasitikinti mano ketinimais, visiškai nesaugi, nereaguodavo į mano balsą, ir netgi dvi pirmas dienas visai nevalgė.

Jos elgesys man primena kai kuriuos krikščionis, kai prasideda kalba apie bendravimą su Tėvu. Religija sukuria aplink žmones neužtikrintumo ir baimės narvą, įspraudžia juos į kampa, nervingai žvilgčiodama į Tėvą iš už apsauginių baimės grotų, nepasitikėdama Jo tikrais ketinimais žmonėms.

Bendravimas su Tėvu ir Sūnumi

Kai apaštalas Jonas pradeda savo pirmą laišką, jis sako štai ką: „...mes taip pat skelbiame jums, kad ir jūs suvoktumėte ir džiaugtumėtės bendravimu kaip partneriai ir dalininkai su mumis. O šitas bendravimas, kurį mes turime, skirtas visiems krikščionims, yra su Tėvu ir su Jo Sūnumi, Jėzumi Kristumi“ (Išplėstinis vertimas).

Jis aiškiai galėjo atskirti bendravimą su Tėvu ir Sūnumi savo dvasioje, ir tai yra kuo šiandien aš ir dalinuosi, ir kaip gauti asmeninį Žodį iš Tėvo arba Sūnaus.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Koks yra bendravimas su Tėvu?

Tėvas yra visko šaltinis iš didžiosios raidės. Naujajame Testamente, kai rašomas žodis „Dievas“, tai paprastai reiškia Tėvas. Pavyzdžiui „Dievas taip pamilo pasaulį, kad atidavė Savo viengimį Sūnų“ iš Jono 3:16. Kaip matome 1 Kor 15:28, kad Jėšua vieną dieną atiduos Savo karalystę Tėvui: „Kai Jam bus visa pajungta, tada ir pats Sūnus nusilenks Tam, kuris viską Jam pajungė, kad Dievas Tėvas būtų viskas visame kame“.

Mato 24:36 Jėšua pasakė, kad Jis nežino kada sugrįš, ir angelai nežino, tik Tėvas vienas žino. Kai apaštalai paklausė Viešpaties daugiau apie ateitį, Jėšua jiems pasakė: „Ne jūsų reikalas žinoti laiką ir metą, kuriuos Tėvas nustatė savo valdžia“ (Apd 1:7). Tėvas yra visų dalykų Šaltinis ir yra pranašesnis už visus bei turi paslapčių netgi nuo Savo Sūnaus.

Dėl šitos priežasties Tėvui rūpi esminės jūsų širdies problemos. Jis tvarkosi su „esminiais dalykais“: kas jūs esate, kodėl jūs esate, kur jūs einate, koks planas jūsų gyvenimui. Štai kas Tėvui rūpi. Jis dalinasi šiais dalykais giliausioje dvasios dalyje, ir Jis visada daugiau iškilmingas, rimtas, blavus, nors visada ramybėje. Yra svoris, masė, gylis Jo artumui mūsų dvasios viduje.

Susirinkimuose Tėvas dažnai yra sunkiame buvime, todėl visi nutyla. Jo artume, jūs jaučiatės taip, lyg pažeistumėte kažką švento, jei judėsite ar netgi kalbėsite, ir tai teisinga – jūs pažeisite Jo artumą, jei jūs kalbėsite ar vaikščiosite, ir taip nuliūdinsite Dvasią.

Praeitą pavasarį mūsų konferencijoje Olandijoje aš mačiau, kaip Tėvo šlovė įėjo į kambarį tarsi 1,2 metrų gylio banga, ir staiga aš negalėjau pajudėti – atrodė taip, lyg mano pėdos būtų įstrigę betone. Dar keli kiti žmonės patyrė tą patį. Pirmą kartą, kai tai atsitiko su manimi, aš pasijaučiau nejaukiai, Tėvas pasakė man: „Nebijok tylos“.

Po to, aš atsipalaidavau, leidau žmonėms daryti ką jie nori dėl daugumos, kuri yra pakankamai jautri, kad sėdėtų tyliame bendravime, kai Tėvas daro galias operacijas jų dvasioje, arba sprendžia galias vidines problemas. Jis yra Dvasia, ir dirba su žmogaus dvasios gelme, todėl dažnai asmens protas nesupranta, kas tuo metu vyksta, bet jie žino, kad KAŽKAS vyksta giliai viduje. Jie jaučia intensyvią šilumą, intensyvių buvimą savyje – tai Tėvas jų dvasioje – ir jūs nieko nenorite, tik pasilikti taip visada.

Koks yra bendravimas su Jėzumi?

Izaijo 42:1-4 apibūdina Kristaus asmenį ir tarnavimą, o 3-4 eilutės sako: „Jis nenulauš įlūžusios nendrės ir neužgesins gruzdančio dagčio; Jis įvykdys teisingumą iki galo. Jis nepails ir nenusivils, kol įgyvendins teisingumą žemėje (Ir visi pagonių kraštai lauks Jo įstatymo!)“

Apie Jėzų buvo pranašauta, kad Jis nenulauš palinkusios nendrės – jei jūs kada nors sulenkėte gėlės stiebą, arba sužeidėte švelnią šakelę, jūs žinote, kad jos neišgydysi, bet Jis nesulaužys jos visą likusį kelią, Jis įtvirtins teisingumą ir išgydymą sulaužytai nendrei! Tai kalba apie fizinį išgydymą!

Kai asmens gyvenimas yra kaip beveik užgesusi žvakė, Jis neužpūs jos, Jis iš naujo įžiebs liepsną! Jis nenusivils (dėl mūsų nesėkmių). Tai vaizduoja mūsų emocinį išgydymą ir sveikatą.

Todėl bendravimas su Jėšua yra „lengvesnis“ savo pobūdžiu nei su Tėvu. Jis ne toks sunkus, bet labai susietas su mūsų emocijomis, mūsų jausmais, trumpiau kalbant, mūsų siela. Tėvo buvimas nieko bendro neturi su mūsų emocijomis ir protu, kol žmonės nepripranta prie Jo buvimo per patyrimą, jų protas negali suvokti, kas vyksta giliai juose.

Daugybę kartų, kai mano akys buvo atvertos Viešpaties sričiai ir Jis ateidavo tarnauti žmonėms susirinkimuose, nebuvo tos sunkios „negaliu judėti ar kalbėti“ atmosferos, bet daugiau garbinimo, sielą liečiančio buvimo ir džiaugsmo. Tai buvo lengvas buvimas, atsipalaidavimas, laisvė garbinti, stovėti, klūpėti, išreikšti save, buvimas. Jėšua labai atsipalaidavęs šalia mūsų ir mes šalia Jo. Jis veikia mūsų emocijas ir mūsų fizinius poreikius mūsų gyvenime.

Prisiminkime, ką patyrėme savo gyvenime

Jei tu gali prisiminti laiką savo gyvenime, kuomet ieškojai krypties ir žinojai, kad esi sankirtoje skaudžių pasekmių dėl klaidingų pasirinkimų ir staiga giliai viduje supratai ką daryti – tai Tėvo apreiškimas ir buvimas. Jis tvarkosi su problemų „šaltiniu“.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Jei jūs kada nors buvote santykiuose (asmeniniuose, darbo, surinkimo, su kaimynais) ir suvokėte, kad jei pasiliksime – tai būsite sužlugdyti, arba sužeisti ir turėsite šitą suvokimą giliai savo viduje – tai buvo Tėvo sprendimas (elgesys) su problema „šaltinių“ giliai jūsų dvasioje: ką jūs darote, kodėl jūs tai darote, kur jūs einate?

Pavyzdys

Jėzus sprendžia emocines problemas – prisimenu tarnavau 200 žmonių Biblijos mokyklos grupei, kai staiga garbinimo viduryje, įėjo Jėšua, užlipo laipteliais ant platformos man iš dešinės, atsistojo prieš mane ir pasakė: „Man patinka tarnauti mano žmonėms“. Aš atsiklaupiau prieš Jį ir atsakiau: „Viešpatie, jie yra Tavo žmonės, prašau daryk, kaip Tu nori“. Tada Jis grįžo atgal, nulipo laipteliais ir ėmė vaikščioti po kambarį. Jis sustodavo prie kai kurių ir kalbėjo jiems, arba Jis uždėdavo savo ranką, arba abi rankas ant kai kurių ir tarnavo jiems.

Visoje salėje vyrai ir moterys paliesti Jo buvimo apsiopylė ašaromis. Vėliau, kai aš juos mokiau apie tai, kas įvyko ir tai, kaip veikia Tėvas ir Viešpats, apie 10 žmonių pasakojo, kad arba matė, arba jautė Jį vaikščiojant ar stovint šalia jų tuo metu.

Jis sustojo prie vienos moters ir aš padariau kažką neįprasto, ko paprastai nedarau: slapta pasiklausiau. Jei tai būtų per daug asmeniškai aš būčiau nusisukęs, bet taip nebuvo. Jis pasisuko į mane (Mulkis, pasakiau pats sau, nes aš supratau, kad Jis žinojo apie mano kovą, jog noriu klausyti, bet nenoriu šnipinėti ir būtent tuo metu Jis pasisuko ir pažiūrėjo į mane).

Patvirtinimas

Jis man paaiškino, kad kai ji buvo jauna, Jis pasakė jai, kad ji dirbs našlaičių prieglaudoje ir tarnaus kitose tautose, bet ji kentėjo nuo didelių abejonių dėl to, ar ji išgirdo teisingai, ir taip praėjo metų metai, kol ji išgirdo patvirtinimą. Jis pasakė, kad Jis patvirtina, jog ji išgirdo teisingai ir, kad tai išsipildys tiksliai taip, kaip jai buvo pasakyta ir parodyta.

Dalykai tokie kaip šitas vyko visame kambaryje, ir garbinimo lyderis, su kuriuo aš šauniai bendradarbiau ir kuris buvo jautrus Dvasiai, toliau švelniai grojo klavišiniais, tai padėjo studentams susitelkti garbinimui.

Kai Viešpats pabaigė, Jis pakilo laipteliais, atsistojo prieš mane (aš atsistojau iš karto, kai Jis tik išėjo tarnauti jiems ir pasilikau stovėti prieš Jį) ir pasakė: „Ačiū, kad leidai tarnauti mano žmonėms“. Jis pradėjo nusigręžti nuo manęs, bet tada atsigręžė ir tęsė: „Daugelis mano tarnautojų man to neleidžia“. Po to Jis žengė savo įprastus 2½ žingsnio ir žengdamas trečią žingsnį išnyko.

Jis padarė tą patį dalyką 3 ar 4 kartus, visada prašydamas leidimo, kol pagaliau galbūt 4 ar 5 kartą aš pasakiau Jam, kad Jam nereikia daugiau prašyti leidimo, kol aš būsiu atsakingas už susirinkimą, Jis gali daryti, ką tik nori ir aš patvirtinsiu. Po to Jis staiga pasirodė ant auditorijos grindų žiūrėdamas į mane, ir kai tik aš pamatydavau Jį aš pasakydavau studentams ir garbinimo lyderiui garbinti tyliai ir laukti Viešpaties.

Visame kambaryje žmonės verkė, jų baimės dingdavo, pasitikėjimas buvo atstatomas, jie būdavo atgaivinti sieloje ir kūne – tai Jėzaus buvimas, ir jūs tokiu būdu galite bendrauti su Juo dvasioje.

Namuose arba namų surinkime, arba tradiciniame surinkime

Aš jau išieškojau šiai savaitei skirtą straipsnio limitą. Aš drašinu jus praleisti laiką garbinime, ir nukreipti savo dėmesį giliai į savo dvasios vidų, kad nustatytumėte, ar jūs jaučiate gilią „šaltinio problemą“ iškilmingą Tėvo buvimą, ar jūs jaučiate išgydymo balzamą To, Kuris tarnauja beveik užgesusiam dagčiui ir palaužtai nendrei – ir tai pradžia, kaip gauti asmeninį žodį iš Tėvo ar Sūnaus ten, kur jūs sėdite, esate atsiklaupę, ten kur jūs gyvenate. Narvo virbai yra sulaužomi, ir jūs galite išeiti su pasitikėjimu; dabar patyrė Dievą!

Jūs galite tame gyventi! Perkeldami savo dėmesį nuo natūralios sferos į dvasinę ir atgal, ir taip visą dieną, dabar jau galėdami atskirti dalykus savo dvasioje, jūs galite pasakyti ar tai Tėvas ar Sūnus bendrauja su jumis. Kitą savaitę tęsiu apie žodžius, kurie kyla iš šito bendravimo.

Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Pažinti Šventąją Dvasią. 5 dalis

John Fenn, 2013 m. vasario mėn. 9 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveiki,

Praeitą savaitę aš dalinausi apie tai, kaip apaštalas Jonas pradeda savo pirmą laišką sakydamas, kad mes galime turėti bendravimą su Tėvu ir Sūnumi, ir skirtumo tarp šitų dviejų bendravimų suvokimas yra raktas, kad priimtume asmeninį žodį ir apreiškimą.

Žodis „bendravimas“ yra panaudotas vien tik 1 Jono laiško pirmame skyriuje net 4 kartus. Tai viso skyriaus ir laiško raktinis žodis. Graikiškas žodis „koininia“ yra „bendravimas“, jis kilo iš šaknies „bendras“, taip kaip „turėti kažką bendro“. Todėl svarbiausias dalykas bendravime yra turėjimas kažko, kas yra abiem pusėms bendra.

Štai koks yra bendravimas su Tėvu ir Sūnumi: mes turime kažką bendro, todėl jie nori praleisti laiką su mumis, ir mes su jais... nuostabu!

Neerzinkite mūsų!

Gimnazijoje aš tris metus mokiausi vokiečių, ir praleidau ten dvi savaites tą vasarą, kai man sukako 16. Mane trijų savaičių naujagimį atsivežė į miestą netoli Štutgarto, ir aš augau girdėdamas savo tėvus kalbant vokiečių kalba tuomet, kai jie nenorėjo, kad mes vaikai suprastume apie ką jie tarpusavyje kalbasi. Ir jeigu mano mama susimušdavo kojos pirštą ar susižeisdavo ranką, susijaudinimo šūksnis nuskambėdavo vokiškai.

Praėjo metai, Barbara ir aš susituokėme, mes turime tris berniukus, bet vis dar mylime vokiečių kalbą ir Vokietiją, ypač Bavariją ir Švabiją. Vieną dieną mes buvome parduotuvėje, galbūt daugiau pasivaikščioti, kad Krisas galėtų pavaikščioti su kojų įtvarais ir ant ratukų esančiu rėmu. O jam patiko bėgioti! Bandydamas jį sustabdyti ir priversti eiti kartu su mumis buvo iššūkis, bet visiems trims berniukams buvo leidžiama turėti energijos perteklių tuomet, kai aš ir Barbara norėdavome turėti ramų vakarą, nes jie pavargę po ekskursijos anksčiau nueidavo miegoti.

Tai buvo vienas iš tų kartų, kai mes trumpai kalbėjome su ofiso tarnautoja, bet aš atkreipiau dėmesį į jos akcentą ir paklausiau: „Bist du Deutsch?“ (Ar jūs vokiečių?). Ji atsakė „Ja“ (Taip) ir tučiuojau ėmiau klausinėti vokiečių kalba, iš kur ji kilus ir pasakoti, kad aš buvau Vokietijoje.

Tik tada, akies krašteliu ir daugiau nuojauta nei fiziškai išgirdau ir pamačiau Brian, mūsų jauniausią sūnų kuris baksnojo Barbarai į koją ir sakė skųsdamasis: „O ne, mama, tėtis ir vėl kalba vokiškai! Ar mes galime eiti? O Jason (būdamas šiek tiek vyresnis, taigi truputį drąsesnis) buvo panašus į susierzinusį šuns šeimininką, kuris bandė priversti savo šunį eiti: „Tėti! Tai erzina! Tėti, eikime!“

Aš iki šios dienos vis dar darau tokius dalykus, nors mano vokiečių kalba dabar tik tokia, kad galiu paklausti kelio į restoraną, tualetą, viešbutį (bet iš tiesų ko man reikia, ir kodėl aš tai darau? juokinga)

Kodėl man to reikia? Kadangi turiu kažką bendro su ta ofiso tarnautoja – aš buvau jos gimtajame krašte ir galiu pakankamai kalbėtis jos gimtąja kalba, kad susiorientuočiau situacijoje. Mes turime kažką bendra.

Ką jūs turite bendro su Tėvu ir Sūnumi?

Jėšua kalbėjo mokiniams Jono 16 skyriuje, duodamas jiems nurodymus, jog po to, kai Jis išeis jiems nereikės melstis Jam, kad gautų atsakymus, bet jie turės melstis tiesiai tik vienam Tėvui.

„Tą dieną jūs manęs nieko neklausinėsite. Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: ko tik prašysite Tėvą mano vardu, Jis jums duos... jūs prašysite mano vardu, ir Aš nesakau, kad Aš prašysiu Tėvą už jus, – juk patys Tėvas jus myli, nes jūs mane pamilote...“ 23-27 eil.

Tai pirmas dalykas, ką mes turime bendro su Tėvu - mes abu mylime Jėzų. Šitas faktas panaikina visus argumentus, kodėl asmuo negali bendrauti su Tėvu ir Sūnumi. Tokie pasakymai: „aš padariau tiek daug klaidų“ ir „aš esu toks nusidėjėlis“ atkreinta kaip nereikšmingi, nes Tėvas myli mus ir Jis myli Savo Sūnų. Mums tai bendra, taigi pagrindas bendravimui yra.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Jeigu mums, kaip žmonėms būna sunku kažką mylėti, bet mes su jais turime turi 1 gerą bendrą savybę, mes įsileidžiame juos į savo gyvenimą ir nekreipiame dėmesio į kitus dalykus. Tai tuo labiau Tėvas trokšta bendrauti su mumis, nes nepaisant viso kito, mes mylime Jo Sūnų!

Virš šito...

Ar atsitiko tau kada taip, kad apie tave primelavo? Ar tave kada nors išdavė? Ar tave kada nors neteisingai apkaltino? Ar kada nors tavo žodžiai buvo neteisingai suprasti ir/ar panaudoti prieš tave? Ar tave kada nors paliko tavo draugas (-ai)? Ar kada nors tave paliko žmonės todėl, kad jie išsivertė, o tu laikėte juos savo draugais?

Visus šituos dalykus ir dar daugiau patyrė Jėšua. Tau ir Jam tai bendra. Užuoat susitelkęs į savo negatyvias savybes, pradėk mąstyti apie tai, ką tu turi bendro su Tėvu ir Sūnumi. Jie investavo į tave amžinybei, Efeziečiams 2:7 atskleidžia, kad ateinančiais amžiais Tėvas toliau rodys savo didį gerumą mums – taigi pasiruošk, jie turi.

Taigi bendravimas diena iš dienos – kas tai?

Kai atsibundu aš tučiuojau nukreipiu dėmesį į savo vidų, ieškodamas Jo buvimo ir pradedu melstis kalbomis. Aš suprantu, kad tas buvimas tai Tėvas. Savo dvasioje aš nebandau nustatyti: „Ar tai Tu, Tėve, ar tai Tu, Jėzau?“ Tai Tėvas. Aš jaučiu Jo gyvybę, Jo energiją, Jo šilumą savo dvasioje. Aš pažįstu Jį.

Kaip pasakė Romiečiams 8:15, mes gavome įsūnytės dvasią, taigi mes šaukiame: Abba, Tėve. Taigi, Jis yra giliai mumyse. Čia reikia pažymėti, kad pirmame amžiuje, žodis „abba“ buvo neformalus ir familiarus, panašus į šiandieninės kalbos „tėtį“, „tėvelį“ arba „papa“.

Abba ir Tėvas yra čia panaudoti todėl, kad jie reiškia ir formalius, ir neformalius santykius, o taip pat ir bendravimą. Kai aš buvau mažas berniukas, turėjau tokį supratimą: „mano tėtis gali nugalėti tavo tėtį!“ Dėl amžiaus mes turėjome ribotą supratimą – mano tėtis buvo visada teisus ir galėjo padaryti bet ką.

Kai paaugau, aš supratau, kad tėtis, yra taip pat ir tėvas. Tėvo supratimas augino mano supratimą, ką tai reiškia būti vyru, būti tėvu. Štai taip ir su mūsų dangiškuoju Tėvu. Jis yra ir mūsų tėvelis, ir mūsų Tėvas.

Nuo neaiškių dalykų prie specifinių

Kai aš nukreipiu savo dėmesį į savo dvasią, aš dažnai tai darau tuo pačiu metu klausdamas „Ką tu galvoji, Tėve?“

Aš iš tiesų nenukreipiu savo dėmesio tam, kad išgirsčiau žodžius, bet kad pajausčiau, ką jaučia Tėvas. Ką Jis jaučia mano viduje...

Aš nesiklausau visų pirma žodžių savo dvasioje, aš visų pirma ieškau to, ką galiu pavadinti, Jo jausmais ar nuomone dėl konkrečios situacijos. Kai aš paklausiu: „Ką Tu galvoji, Tėve?“ tai aš klausiu apie viską, pradedant nuo to, ar man reikia šiandien sudeginti paplūdimyje sausas šakas, iki to, ar man reikia šį mėnesį įrašyti mokymo serijas, ar įrašyti jas šiandien? Ar man reikia paskambinti kažkam per Skype, ar parašyti facebook žinučių, ar susitelkti studijuoti Žodį šį rytą?

Ir savo kasdieniniame gyvenime, kai kas nors išreiškia savo nuomonę asmeniškai, ar elektroniniu laišku, aš paklausiu: „Bet ką Tu galvoji, Tėve?“ „Ką nori, kad aš jiems pasakčiau?“ „Ar aš turiu būti griežtas, ar Tu nori, kad būčiau su jais mandagus? Kokiame savo gyvenimo sezone jie dabar yra?“ ir taip toliau. Apie dalykų sąrašą, ką reikia padaryti, aš klausiu: „Ką Tu manai aš turiu daryti pirmiausia?“ - ir ieškau jausmo, paliudijimo, kažko kas yra paryškinta mano dvasioje, kas patraukia mano dėmesį daugiau nei kiti dalykai: „Eiti visų pirma į kompiuterių parduotuvę“, būtent tai jaučiu.

Tėvo emocijos

Kai prieš daug metų Tėvas mokė mane apie Save, Jis pasakė: „Aš išreiškiu Savo emocijas per Dvasios dovanų pasireiškimą“. Aš pasakiau Jam: „Man reikia skyriaus ir eilutės apie tai, Tėve“ ir Jis atsakė: „Pastudijuok apie užuojautą. Kiekvieną kartą, kai tu matai užuojautą evangelijose tu rasi Dvasios pasireiškimus“.

Aš greitai suvokiau, kad Jis buvo teisus. Parašyta, kad Jėšua pajuto užuojautą raupsuotajam, ir išgydė jį. Jis gailėjosi suvargusios minios ir maistas buvo padaugintas. Jis turėjo užuojautą, nes jie buvo kaip avys be piemens, taigi, Jis pasiuntė 12 gydyti ir padėti. (Mt 15:32; Mt 9:36-38,10:1; Mk 1:41). Netgi Jo palyginimuose užuojautos rezultatas buvo antgamtinis skolų dovanojimas! (Mt 18:21-35)

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Taigi aš neieškau žodžio, bet Tėvo emocijų – užjaučia? Sielvartauja? Laimingas? Ir vėl prieš eilę metų, kai buvau tradicinio surinkimo pastoriumi, kai Jis mokė mane, aš pradėjau klausti Tėvo prieš tarnavimą: „Kaip Tu jautiesi dėl to?“ Turint galvoje, kad tradicinis tarnavimas sudarytas iš trijų dalių: garbinimas, Žodis, malda/tarnavimas. Aš pradėjau klausti kokios Jo emocijos dėl to tarnavimo.

Aš galėdavau jausti – negirdėti, bet jausti daugiau „svorio“ savo dvasioje dėl garbinimo, tai paaiškino kodėl Jis man nieko nedavė, kad galėčiau mokytis to tarnavimo metu – Jis nebuvo linkęs kažką kalbėti per mano mokymą, bet jaučiau, kad yra gerai susitelkti į garbinimą.

Garbinimo lyderis, Paulius, pirmus kelis kartus žvilgčiojo į mane, kaip elnias pagautas prožektorių šviesos - „Ką? Aš teturiu tik 4 giesmes“. Aš liepiau jam tiesiog pasiduoti bendrai srovei ir garbinti.... tas vakaras buvo 90 minučių garbinimo, tada tarnavimo laikas, ir visi mes pasinėrėme į Jo buvimą - visi, nes aš neieškojau „žodžio“, bet visų pirma ir svarbiausia, ieškojau to buvimo savo viduje, ir jau tada, kokios buvo mano Tėvo emocijos dėl to renginio.

Emocijos yra ta dalis, kuri mums, mūsų Tėvui ir mūsų Viešpačiui yra bendra. Užuojauta kitiems yra visų pirma Jame, taigi mokymimės ieškoti šito bendrumo mūsų santykiuose ir „jausti“ Jo artumą savo viduje. Bendrauk pagal tai, kas tave sieja (ką turi bendro), klausk Jo nuomonės apie dalykus, ir „pajausk“ Jo atsakymą.

Daugiau kitą savaitę, nes tada planuoju baigti šią seriją.

Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwovi@aol.com

Pažinti Šventąją Dvasią. 6 dalis

John Fenn, 2013 m. vasario mėn. 16 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveiki,

Praeitą savaitę aš dalinausi, kad visų pirma ieškau ne balso, bet daugiau Tėvo jausmo, pojūčio ir nuotaikos.

Bendravimas ir žodis skirtas mums

Graikiškas žodis „logos“ naudojamas, kai kalbama apie visą Dievo žodį. Logos yra viskas nuo Pradžios iki Apreiškimo knygos. Populiarioje surinkimo kultūroje nauji atsivertusieji yra mokomi skaityti Žodį, galbūt du skyrus per dieną, plius kasdieninės eilutės skirtos skaitymui ir apmąstymui, ir tai yra logos.

Nors yra gerai ir tinkama žinoti logos, turėti didelį pažinimą apie skyrius ir eilutes, tikėjimas nekyla iš logos. Logos žinojimas nei vieno neišgelbsti ir neveda į išgelbėjimą, nesvarbu, kad daugelis pagonių ir tiek daug teologų žino, kas parašyta Biblijoje, bet jie nėra atgimę iš aukšto - vien tik žinojimas Jono 3:16 nenuves tavęs į dangų.

Kuo tu gyveni?

Iš logos kyla specifinis žodis pasakytas arba pasidalintas su asmeniu. Šis žodis graikų kalboje yra „rhema“ ir reiškia specifinį žodį pasakytą asmeniui. Rhema kyla iš logos, specifinis iš bendro. Jūs gimstate iš aukšto atsakydami į rhemą. Tas atsakymas į rhemą pakvietimą išgelbėjimui yra tikėjimas.

Mato 4:4 cituoja Pakartoto įstatymo 8:3 ir čia yra naudojama rhema, o ne logos: „Žmogus bus gyvas ne vien duona, bet kiekvienu Žodžiu (rhema), kuris išeina iš Dievo burnos“.

Čia mes matome, kad mūsų dvasinis maistas nėra logos – visi Dievo nutarimai nuo Pradžios knygos iki Apreiškimo, bet specifinis Žodis skirtas mums – toks konkretus, kaip mūsų pusryčiai, priešpiečiai ir pietūs, tai skirta mums, o ne minioms. Mes gyvename dėl ir dėka to specifinio, būtent mums duoto Dievo Žodžio.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Ši eilutė taip pat mums parodo, kad mes turime padaryti tą specifinį Žodį iš Dievo tokiu svarbiu mūsų širdyse, kaip kasdien valgomą maistą. Ir vėl – nedarome logos, dviejų skyrių per dieną, kasdieninės eilutės, kurią mokomės mintinai lygia mūsų maistui, bet gyvename specifiniu Žodžiu skirtu mums nuo Dievo, štai kas mums turi tokią pat svarbą, kaip kasdieninė duona.

Kaip ateina tikėjimas?

Romiečiams 10:17 Paulius sako: „Tikėjimas ateina iš klausymo, o klausymas – iš Dievo Žodžio“. Šiame teiginyje „tikėjimas kyla iš klausymo“ panaudotas ne logos, bet rhema. Kitais žodžiais tariant, tikėjimas neateina tik iš Dievo Žodžio žinojimo, bet tikėjimas ateina girdint jums skirtą specifinį Žodį iš Dievo – štai kas gimdo tikėjimą.

Prisiminkite, kad Jėšua ir Naujasis Testamentas moko, jog Šventoji Dvasia vadina šituos perteikiamus „rhema žodžius“ įvairiai – „įvedimu į tiesą, parodymu dalykų, kurie ateis, liudijimu mūsų dvasiai, dvasiniu skyrimu“ – jie nėra vien tik sakiniai, kuriuos jūs girdite savo dvasioje – taip kaip aš dalinausi praeitą savaitę, kad aš visų pirma ieškau jausmo, liudijimo, nuotaikos, nes specifinė rhema kyla iš bendro Dievo buvimo (logos).

Jėšua yra Dievo logos – visi Dievo nutarimai ir Dievo pilnatvė kūne. Bet kaip logos, Jis taip pat kai kurių laikomas mažų mažiausiai istorine asmenybe. Musulmonai Jį laiko pranašu, kai kuriems tai keiksmožodis. Bet tiems, kas tiki, Jis daugiau nei logos, Jis tapo rhema mums, specifiniu žodžiu, kuris vedė mus į išgelbėjimą. Rhema kyla iš logos.

Modernios evangelinės krikščionybės kultūros klaida yra ta, kad sakoma asmeniui, jog logos žinių dauginimas ves į didesnę tikėjimą, atsakytas maldas, į brandų krikščionio gyvenimą. Netiesa.

Sužlugdyti krikščionys

Ir vėl, yra gerai turėti teisingų rašto (logos) žinių, nesupraskite manęs blogai. Bet rhema, o ne logos gimdo tikėjimą, ir būtent TO mums reikia gyvenime. TOKIO rhema svarbą mes prilyginame mūsų kasdieniniam maistui.

Deja, krikščionys išauklėti galvoti: „jei aš tik žinosiu daugiau Žodžio“ (patys užpildykite tarpe) aš būsiu išgydytas, mano vaikas bus išgelbėtas, mano maldos bus atsakytos, aš įeisiu į savo tarnavimą... ir jie turi galvoje logos.

Prisiminkime, kad Nojus vaikščiojo su Dievu, bet būtent rhema pasakė jam, kad reikia statyti arką. Jo atsakymas į rhemą yra vadinamas didžiu tikėjimu Hebrajams 11 skyriaus „tikėjimo galerijoje“. Mozė vaikščiojo su Dievu, su logos, bet jo atsakymas į rhemą buvo grįžti atgal į Egiptą ir tai padarė jį didžiu lyderiu. Abraomas vaikščiojo su Dievu, logos, bet dėl jo atsakymo į rhemą apie pažado žemę, apie pažado sūnų, štai kodėl jis gavo pažadą.

Todėl tikėjimas yra mūsų atsakymas į rhema, o ne logos žinojimas (Daugiau apie tai aš siūlau mano mokymų serijose: „Kaip būti vedamam Dvasios“ ir „Balansas tarp malonės ir tikėjimo“).

Daugelis krikščionių sužlugdomi dėl klaidos, kad logos pažinimas gimdo tikėjimą. Jie nesupranta, kodėl jie studijuoja bei skaito ir vis dar neturi didelio tikėjimo. Atsakymas paprastas; jie vietoj rhemos savo kasdienine duona padarė logos. Galvodami, kad jie daro tai, ką Dievas liepė, faktiškai jie yra nepaklusnūs ir daro klaidą, klausydami žymių tarnautojų, kurie nesupranta patys, ką jie moko (aš niekada nekreipiau dėmesio, ką sako kiti, juokinga).

Kodėl daugelis neišgyja

Todėl, kad tikėjimas nekyla iš logos, bet iš rhema – Žodžio, kuris yra tiesiai iš Dievo ir skirtas būtent mums. Tai reiškia – kai žmogui reikia išgydymo, arba bet kokio kito stebuklo, pirmiausia reikia atsiskirti su Dievu ir praleisti laiką su logos, mąstyti apie eilutes, kurios tinka tai situacijai, ir laukti kol iš logos kils jums skirta rhema. Man laikas su logos reiškia garbinimą ir maldą bei buvimą su Juo prieš tai, kai atsiverčiu Raštą. Praleisk laiką pasilikdamas ir medituodamas Jo artume, ir tada apie eilutes, kurios tau aktualios, ir nieko nedaryk, kol negausi iš Jo rhema.

Populiari surinkimo kultūra sako pasirink skyrių ir eilutę iš logos, atsistok ant jos ir tikėkis Dievo prisilietimo. Tai nėra tikėjimas tol, kol mes negauname rhemos savo situacijai, ir TADA tikėjimas yra rezultatas, nes mes žinome, kad žinome, kad žinome, nes girdėjome iš Dievo.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Tikėjimas nekyla iš logos, bet iš rhema. Taigi, kokia bebūtų tavo situacija, atmesk kultūrą, kuri sako pasiimti skyrių ir eilutę, ir vietoj to praleisk laiką garbindamas, medituodamas, studijuodamas logos, leisk Dievui kalbėti tau rhema iš logos. Štai kaip veikai tikėjimas.

Prašyk, ko nori

„Jei pasiliksite Manyje, ir Mano Žodžiai pasiliks jumyse, jūs parašysite, ko tik norėsite, ir bus jums padaryta“.

Būtent Jono 15:7 daugelį krikščionių paskatino studijuoti logos, galvoti, kad vieną dieną jie „pasieks“ tai, kad eilutė jiems taps tiesa ir jie bus taip susiderinę su Dievu, jog ko tik prašys, bus jiems padaryta, nes jie savyje turi tiek daug Žodžio. Klaida.

Jėzus sako NE TAI: Jėzus naudojo rhema: „Jei pasiliksite Manyje, ir Žodžiai, kuriuos būtent jums kalbėjau pasiliks jumyse, tada jūs galėsite prašyti, ko tik norite pagal tuos jums skirtus žodžius/ rhema, ir tai bus jums padaryta“.

Štai tai Jis sakė. Tai nėra tuščias čekis visoms atsakytoms maldoms visais laikais, bet specifinis teiginys atskleidžiantis tai, kad jeigu jūs gausite rhema ir ta rhema pasiliks jumyse, jūs galėsite prašyti pagal tą rhemą ir tai bus jums padaryta.

Kai Nojus gavo rhemą pastatyti laivą, jis tuomet galėjo prašyti bet ko, ko jam reikėjo statybai: „man reikia medienos, laiko, pagalbos, dervos, kad gyvūnai būtų surinkti pas mane“ – visko, kas susieta su ta rhema ir tai buvo jam duota.

Štai kodėl, kai tu gauni rhema – vedimas, ramybė, žodis, kryptis – tu prašai kažko tos rhemos ribose, ir tai tau įvyksta.

Pavyzdžiui, kai Barbara ir aš persikėlėme iš mūsų mažo buto Šarlotėje (Šiaurės Karolina) į Tulsą 1979, ir Tėvas pasakė man „Tu gali išsinuomoti namą Tulsoje“, mes nedelsiant ėmėme žiūrėti, ko mums reikia tame name, kad sutiktume mūsų pirmą sūnų, kuris gimė mums ten apsigyvenus.

Mes sudarėme sąrašą: žemės atspalviai, plytinis židinytis, virtuvės baldai ir apšvietimas, langas virš virtuvės kriauklės, 2 vonios kambariai, 3 miegamieji, prijungtas garažas, 25 minutės iki mano darbo ir mokyklos, ir ne daugiau kaip 400\$ per mėnesį nuomos. Kai mes ieškojome išsinuomoti namo, mano dvasia pašoko manyje, kai mes pasukome už kampo ir mano akys užkliuvo už vieno namo – tada aš pamačiau lentelę „išnuomojama“. Ir ten buvo viskas, ko mes prašėme, ir ten mes apsigyvenome tais metais. Kodėl? Kadangi mes laukėme, kol Viešpats duos rhema, tada mes prašėme visko, ko mums reikėjo sutinkamai su ta rhema ir mums buvo padaryta.

Jūs turite pažinti Jį ir bendrauti, kad gautumėte rhema

Tam, kad žinotum logos nereikia pažinti ir bendrauti su Dievu. Tam, kad gautum rhema REIKIA bendrauti ir pažinti Dievą.

Kai aš studijuoju Žodį – aš skaitau logos, ieškau, kas „iššoks“ man ir patrauks mano dėmesį. Kartais aš skaitau tik dėl malonumo, bet paprastai aš „spinguoju“ rhema, kaip žvejys su meškere valtyje, kai ji plaukia lėtai pasroviui. Aš meldžiuosi, kad Jis atvertų mano supratimo akis, ir tada aš tarytum su blizge einu per Žodį, ir kuomet kažkas atkreipia mano dėmesį aš sustoju ir studijuoju tą Žodį, tą eilutę, tą temą kartais net visą savaitę arba mėnesį.

Kiekvienu momentu aš turiu 5 ar 6 rhema žodžius/ koncepcijas, apie kuriuos aš mąstau, studijuoju ir medituoju – ir štai todėl aš turiu tikėjimą. Štai kodėl tiek daug žinau – sąžiningai, aš tik laikiu kol gausiu kažką, apie ką Jis nori mane mokyti, tada aš studijuoju, kol įsisavinu visas dvasines kilo kalorijas valgydamas kasdieninę duoną iš dangaus.

Rhema gali ateiti iš labiausiai neįtikėtinų šaltinių, nes kai jūs pažįstate Jo buvimą savo viduje, jūs nuolatos nukreipiate dėmesį giliai į savo vidų. Taip kaip kartą peržiūrėdamas TV laidą ir sakdamas Tėvui, kad Jo gyvenimas turėtų būti nuobodus, nes man nusibodo šitas filmas, kurį aš mačiau jau tiek daug kartų, ir prisimenu visas detales, taigi paklausiau: „Kaip tu randi pasitenkinimą?“ (kai tu žinai pabaigą nuo pat pradžių) ir Jis atsakė: „Aš džiaugiuosi procesu“. Ta rhema metų metais VIS DAR man teikia dvasinį maistą iki šios dienos.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Tai bendravimas visą dieną, keliaujant savo mintimis tarp dvasinio ir fizinio pasaulio. Tai gyvenimo būdas, o ne formulė. Kaip kiekviena draugystė, ieško jausmų, niuansų, nuotaikų, žodžių, pirmyn ir atgal tarp vienas kito.

Mes privalome Jį pažinti... ir tos draugystės rezultatas yra rhema mūsų gyvenimuose... mūsų atsakymas į tas rhemas yra mūsų tikėjimas, ir mūsų ramybė Jame. Dar galima būtų tiek daug pasakyti šia tema, bet aš jaučiu, kad turiu judėti toliau, bet galbūt kažką susijusio su šia tema pasidalinsiu kitą savaitę,

Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com